

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

3. An possit impleri pœnitentia per alium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

Ratio est, quia tota obligatio poenitentis fundatur
in voluntate Confessoris quasi leg flatoris, qui potest
voluntate præceptum, ut liber, moderari, hinc obiter colligimus
rationem hujus gravis obligationis per nos non ori-
ginationem Sacramenti, quasi requireritis satisfactionem
per sua parte necessario ponendam: ex hoc enim capite
etiam obligatio sub mortali ad exequendam poe-
nitentiam levem pro levibus injunctam; sed origi ex ra-
tione præcepti Confessoris, ad id potestatem habentis,
ut in Statutum cit. sec. 7. n. 5.

Quæres, An opinio illa, quæ docet poenitentiam non teneri acceptare poenitentiam, sit probabilis? Respondetur: post Tridentinum multis non videtur probabilis. Ee Victoria quidem apud Deugo *dis. de poenitentia, lib. 5. n. 88.* & Valquez aiunt, post Tridentinum, esse de fide quod Sacerdos possit obligare ad aliquam poenitentiam; & Suarez dicit contrariam opinionem esse tentantiam. Aliis vero videtur etiam post Trident. esse probabilis, non videtur Tridentinum damnare

probabilis: quia non videtur Tridentinum damnare
valle opinionem, quam Doctissimi viri sequebantur.
Sic Scotos, Medina, Armilla, Silvester cit. Suario hic.
Aed. Gabriele, Tabienam, Navarrum, Hotiens. &
Pancinitanum cit. P. Antonio Sanctarell. in *manuscrip.*
de Sacramentis hic. Vide etiam Dianam 2287. tr. 1. *Adi-*
ut res. Ex qua opinione sequi-

fili, *Ref.* 2. & par. 3. *Tr. 4. ref.* 5. Ex qua opinio sequitur quod si esset poenitens aliquis, qui noster acceptaret, paratus in Purgatorio solvere ; non esset ex hoc praecise censendus indilpositus (nisi forte recusaret poenitentiam etiam parvam esset signum non veri doloris) nec propter hoc solum esset sine absolutione dimittendus, quia sequitur opinionem quam tanti viri sequuntur. Caeterum citatus à Delugo *disp.* 2. §. de poen. sect. 5. n. 88. addit non solum non esse obligationem sub mortali acceptandi, sed nec implendi acceptatam : quod sanè est nimis ample dictum.

§ II. Quando debet Pœnitentiam adimplere Pœnitens?

Proest esse difficultas Primò, quantum temporis post abolitionem (nam sicut certum est, posse in seculo ante abolitionem; sic certum est, non esse necessarium) Secundo, An in tempore, quo forte penitens sit in statu peccati mortalis. Tercio, an in tempore, quo exercet aliud opus de præcepto: v.g. an possit recitare coramam injunctam ex penitentia, dum audit Sacram De præcepto Ecclesie?

9. Quoad Primum : per se debet adimpleri poenitentia quando Confessor designat : licet facile excusari possit à mortali, dilatio talis temporis designati ; quia communiter Confessarius præceptum cadit potius in rem exhibendam, quam in tempus. Quòd si non designat, ut communiter fieri consuevit ; per se loquendo, debet impleri quam primum commodè moraliter potest, si citari obligat votum, aliaque similia : Ita Suarez cit. *bidem* videtur tamen probabile cum Delugo *d. 25. s. 5. de pen. n. 2.* quod dilatio, nisi sit nimia, & ad longum tempus, & nisi ipsa dilatio minuat rem inflatam, non fit mortalis : Sicuti idem dicitur à Delugo *ibidem*, de voto abque temporis determinatione emissio, quando dilatio tem promissam non minuit, ut minueret tardus ingressus in Religionem. Aliqui ut Antonius Fernandez *in Institut. Conf. 1. p. docum. 7. §. 2. n. 2.* simpliciter, & absolute extendunt ipsa ejusmodi obligationem ; ut censent non unum annum posse differri : sicuti ad unum annum differri potest obligatio confitendi : quod tamen videtur nimis largè prolatum.

10. Quoad Secundum, Dico posse adimpleri à peccante dum est in statu peccati mortalis : Sic Delugio de pen. desp. 2.5. scilicet 3. & communiter : quia quamvis non sit in statu meritis, tamen est in statu, quo potest præcepto Confessarii satisfacere.

Quoad Tertium, Potest Pœnitens solvere pœnitentiam quando exercet aliud opus de præcepto; si pœnitentia, & dictum opus non se invicem excludant: Si

Paris II.

Castrop. *Tom. 1. Tr. de legibus disp. 1. p. 20. n. 1.* quare dum
audis Missam de præcepte; potest recitare v.g. Coronam
Beate Virginis impositam in pœnitentiam; non enim
hæc se excludunt, &c.

§. III. *An possit impleri poenitentia per alium?*

11. **C**um satisfactio sit personalis; communiter per scriptum illum penitens exhibere debet; nisi forte sit Eleemosyna, quæ talem rigorem non requirit. Vide Delugo *dis. 25. sec. 5. de pen. num. 79*. Si tamen judicaverit Confessor, ex iusta & rationabili causa, expedire imponere satisfactionem impleendam per alium, posse, non est improbabile. Ita Suar. *dis. cit. 28. de ven. sec. 9.*

12. Hanc inferuit illum, qui redditus est impotens ad penitentiam sibi impositam implendam, non tamen ad illam implendam per alium, etiam si commodè id facere possit. Sic Delugo *disp.* 2, *de pen. sec. 5, num.* 87. Ratio est, quia praeceptum non fuit de procurando alieno jejunio v. g. sed de jejunio proprio: quod cum poni non possit, cessat obligatio.

§. 1 V. *Ad quid obligetur Pœnitens si pœnitentia obliuiscatur?*

13. **E**odem modo, qui oblitus est poenitentiae sibi im-
polita, manet liber ab obligatione praecepti
Confessarum quoad non recordatur, & memorem
Confessarium consulere non potest. Ita idem *ibid.* Nec tenetur
Confessionem repetere, ut iterum poenitentiam reci-
piat. Quae quidem vera sunt, & etiamsi culpabiliter, obli-
tus sit poenitentiae: tunc enim satis erit confiteri pecca-
tum illius oblivionis culpabilis. Ita Vasq. *cit. q. 94. arti. p.*
dub. 4. Ratio horum est, quia non potest tale praeceptum
saltem sub mortali obligare, quam ceterae leges, & ac-
cepta, ut supra dictum est, quae dum ignorantur, obli-
gare nequaquam possunt.

§. V. *Qua ratione obligetur Pœnitens ad circumstantias operis imposui à Confessario?*

14. **S**i impolitum sit v. g. recitare aliquot Coronas ante talem imaginem, vel flexis genibus; an satisfaciens penitens ante aliam imaginem, vel stando, &c. Distinguitur cum Delugo *cit. n. 93.* sicuti solet distinguui de voto cum Sanchez *l. 4. in Decal. c. 12. num. 1.* Quando enim res promissa est gravis & circumstantia levis, ut communiter est, in dicto casu, de recitatione coronarum ante talem imaginem; obligabitur penitens ad illam circumstantiam, solum sub veniali; at quando circumstantia est gravis, ut si in tali imagini esset particulare obsequium, propter concursum, vel aliud simile, ut etiam alicui videretur esse in recitatione coronatum flexis genibus; tunc obligabitur etiam ad illam circumstantiam sub mortali. Atque hinc etiam colliges, An liberetur penitens ad obligatione ponendi penitentiam, quando non potest ponere circumstantiam iniunctam a Confessario. Regula enim desumenda est ex simile paritate voti. Sic *ibid.* Sanchez. Et breviter totum negotium colligerimus est ex intentione Confessarii imponentis penitentiam: Ita Delugo *paulo ante cit. n. 94.* Si enim ex conjecturis colliges ejus intentionem solum fuisse ad substantiam uperis etiam cessante circumstantia; sub hanc non potes, illam exhibere debes; secus, non item.

C A P V T I I I.

De commutatione pœnitentiæ.

§. I. *An pœnitens sibi commutare possit pœnitentiam
à Confessario iniunctam.*

15 **D**ico non posse ita Sanchez, Regim. Coninch.
Aliique quoscitat, sequiturque Delugo *disp. 25.*
E de